

La victòria

per

M. TOST I PUNYET

L'ESTAMENT mèdic de Catalunya coneix a bastament les demandes de millores que el Sindicat de Metges de Catalunya va sol·licitar de les Companyies d'accidents de treball per tal d'aconseguir una aspiració justa.

Socialment parlant, segurament que no hi ha cap altre estament que necessiti més que el nostre una legislació depuradora de molts abusos a què està subjecte.

No és oportú, en aquest article, posar de relleu la lletania de fets i coses, algunes revoluntants, de què resulta víctima el metge. Tots les coneixem.

Les demandes sol·licitades a les Companyies d'accidents de treball, hem de reconèixer que no eren les més urgents, car tots sabem que les injustícies es fan més patents en altres serveis mèdics. És evident, però, que el tipus de servei i l'indole de llur organització permetien manejar millor el conflicte, en el cas que hagués esclatat, i, per tant, se'n podia assegurar d'una manera absoluta la victòria final.

Aquestes consideracions devien ésser les que van inclinar els dirigents actuals de la nostra entitat a començar per resoldre les aspiracions del socis que presten servei a les esmentades Companyies.

Possiblement, la solució donada no satisfà a tots els interessats. No oblidem, però, que en les lluites socials plantejades entre el capital i el treball no acostuma aquest rebre plena satisfacció a les seves demandes.

És innegable que fou un encert del Sindicat començar per on va fer-ho.

Malgrat els anys que té de vida la nostra primera entitat, no s'havia intensificat l'educació sindical del metge. És comprèn fàcilment. Els primers anys, tota labor ha estat d'organització. S'han creat diversos organismes. S'ha esmerçat temps en obres importants com la construcció del Casal. Aquesta tasca tot ho abassegava.

El Sindicat de Metges comença, doncs, una nova tasca. I en aquesta nova ruta, plena de dificultats, havia d'assegurar-se la primera victòria.

Si la primera batalla s'hagués perdut, el pessimisme hauria envaït els nostres esperits. Per contra, guanyant-la, es dona a tots els socis una injecció de vida que permet esperar noves victòries.

En tots els ordres i en totes les coses hi ha d'haver una tècnica. Nosaltres, en les lleis socials érem uns neòfits. Avui confessem que molt hem après i molt hem avançat en el camí sindical. I el que més encoratja és la disciplina que va produir-se entre els socis, base indispensable a tota collectivitat per a treballar per llurs reivindicacions socials.

Felicitem als qui han portat el pes d'una tasca que, a més de feixuga, era plena de responsabilitat.

Felicitem-nos-en tots. I ara, fins a una altra victòria, que serà aviat, car hi ha moltes coses a resoldre.